

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Fortbildningsanslag

Läroverksadjunkten E meddelade under Särskilda upplysningar och yrkanden, att han, som under 1962 varit anställd vid ett läroverk i en norrlandsstad, under året från staden uppburit ett anslag å 1.200 kr för fortbildning såsom lärare.

TN upptog ifrågavarande anslag till beskattning såsom inkomst av tjänst.

Med förmålan bl. a. att E använt anslaget i samband med sin vistelse på Mön i Danmark under tre veckor för studier av öns carexflora yrkade han hos PN att inte bli beskattad för anslaget.

PN anförde. Beloppet å 1.200 kr utgör skattepliktig intäkt för E men är han å andra sidan berättigad till avdrag för de kostnader, som varit förenade med studieresan. Avdragsgilla kostnader i nämnda hänseende kan i brist på närmare utredning beräknas till 700 kr.

Hos KR fullföljde E i första hand sin förenämnda talan samt yrkade i andra hand, att, därest anslaget beskattades, avdrag skulle medges med motsvarande belopp.

KR yttrade. Med hänsyn till vad i målet förekommit finner KR, att E erhållit ifrågavarande anslag för utbildning såsom förmån i tjänsten och att anslaget därför icke kan anses utgöra sådant stipendium, som avses i 19 § KL, Anslaget utgör förty intäkt av tjänst för E. Hans avdragsgilla

fördyrade levnadskostnader för studieresan får på grund av vad numera visats beräknas uppgå till yrkat belopp, 1.200 kr. (KR:s utslag den 13/11 1965.)

Kurs för barntandläkare i suggestiv avslappning

En tandläkare N — som innehade tjänst med enbart barntandvård — yrkade i sin deklaration 1964 avdrag i förvärvskällan tjänst för kostnad i anledning av deltagande i en tredagarskurs i suggestiv avslappning med 280 kr. .

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade N, att avdraget skulle beviljas.

TI hemställde om avslag och anförde: N syntes inte av arbetsgivaren ha beordrats genomgå utbildningskursen. Bidrag till kurskostnaden syntes inte heller ha erhållits. Kursen framstod därför inte såsom nödvändig för tjänstens fullgörande.

På de av TI anförda grunderna lämnade PN N:s talan utan bifall.

Hos KR fullföljde N sin talan under uppgift bl. a., att kursen, å vilken behandlats den suggestiva avslappningens teori och metodik ävensom autogenträning med patientdemonstration och praktiska övningar, syftat till att meddela nya rön angående behandling av nervösa och ängsliga patienter, samt att N åtnjutit ledighet med bibehållen lön för beivrande av kursen.

KR förklarade N berättigad till avdrag för kursavgiften, enär bevisandet av kursen fick anses ha skett i och för tjänsten. (KR:s utslag den 8/11 1965.)

Jfr Geijer m. fl. Skattehandbok I 6:te uppl. sid. 94.

Förhandsbesked om stämpelpfikt vid nyemission

Under förutsättning av godkännande på bolagsstämma hade styrelsen för Svenska Cellulosa A/B beslutat, att aktiekapitalet, 324 milj. kr, skulle ökas med högst 43,5 milj. kr. Detta skulle ske genom utgivande av högst 435.000 nya B-aktier å vardera nom. 100 kr till en kurs av 150 kr. Därvid skulle bl. a. följande iakttagas: 1) de nya aktierna fick tecknas endast av aktieägare i Wifstavarfs A/B med rätt och skyldighet för aktietecknarna att betala aktierna medelst överlåtelse av aktier i nämnda bol. jämte vissa till dessa aktier hörande kuponger, varvid en aktie i Wifstavarfs A/B skulle berättiga till en aktie i Svenska Cellulosa A/B jämte ett kontant belopp av 35 kr 2) betalning för de nya aktierna skulle erläggas vid tecknandet 3) stämpelavgiften för de nya aktierna ävensom på grund av aktieöverlåtelsena utgående fondstempel skulle erläggas av Svenska Cellulosa A/B.

Under hänvisning till 19 § KF den 6 nov. 1908 ang. en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper jämförd med 39 § stämpelskatteförordningen av den 21 maj 1964 anhöll Svenska Cellulosa A/B hos bankinspektionen om förhandsbesked, huruvida stämpelavgift jämlikt förstnämnda förordning skulle utgå vid överlåtelse, som skedde enligt ovan av aktier i Wifstavarfs A/B till Svenska Cellulosa A/B ävensom — därest denna fråga

skulle besvaras jakande — hur stämpelavgiften skulle beräknas.

Med stöd av 19 § fondstämpelförordningen, sådant detta lagrum lyder enligt KF den 21 maj 1964 (nr 309) lämnade bankinspektionen följande förhandsbesked: Till den del likviden för aktier i Wifstavarfs A/B, vilka överlåtes till Svenska Cellulosa A/B i samband med nyteckning utgöres av aktier i sistnämnda bolag, är överlåtelsen icke att anses som köp eller byte enligt 1908 års fondstämpelförordning. Till den del åter likviden erlägges kontant eller med 35 kr per aktie måste överlåtelsen av aktierna i Wifstavarfs A/B anses som köp enligt sagda förordning och följaktligen föranleda stämpelpfikt.

Hos KR yrkade Svenska Cellulosa A/B, att KR skulle förklara, att någon stämpelavgift jämlikt fondstämpelförordningen inte skulle utgå vid de aktieöverlåtelse, som avsågs i bol:s ansökan om förhandsbesked.

KR fann inte skäl att göra ändring i det överklagade förhandsbeskedet (KR:s utslag den 16/12 1965).

Från beslutet var en ledamot skiljaktig och yttrade: Ehuru likvid för överlåtelse av aktierna i Wifstavarfs A/B delvis skall utgå kontant får överlåtelsen likväl med avseende å värdet av likviden i övrigt anses huvudsakligen utgöra tillskott i samband med teckning av aktier i Svenska Cellulosa A/B. Överlåtelsen får förty icke anses hänförlig till köp eller byte enligt fondstämpelförordningen. På grund härav anser jag, att KR bort förklara, att ifrågasvarande överlåtelse av aktier i Wifstavarfs A/B icke skola föranleda stämpelpfikt.

Jfr Mutén: Inkomst eller kapitalvinst sid. 83 f.